

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ivdex Magistratvs Senator

Zype, Franciscus van der

Antverpiæ, 1633

Cap. XI. De Relationibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14280

Clerici etiā *ne orientur aut mendicent nisi ex voto.* ricus victum & vestitum sibi, quantumlibet verbo Dei eruditus, artificiolo & agriculturā paret, & omnes qui ad operandum validi sunt, & artificiola & artes discant. *c. 9. & 4. dist. 91. c. 2. ibidem.* Quare nec Ordines, quos vocamus mendicantes, à turpi otio ita dicuntur, sed à diuitiarum contemptu, & humili perfectione: quòd relictis amplis patrimoniis in vsus pauperum, seu alios pios, stipem ipsi ostiariam rogant, quā vitam tenuiter tolerant, dum suæ interim salutis, proximorumque infudant, & leuis momenti temporalia metunt, dum toto vitæ cursu, & studio spiritualia serunt.

7. *Nec tamen eleemosynarū largitio rectè vetatur.* Id tamen non satis piè quidam obseruant, vt vetent, ne qui mendico debili quamuis, & ægro eleemosynam largiantur: non enim id statui potest, vtpote pugnans cum lege diuina, quæ nunc ex charitate, nunc etiam ex iustitia dari necessitatem patienti eleemosynam iubet. non aliud præconciēt, aliud Iudex elamet. fateor politicis & iustis sæpè ex causis prohiberi posse. ne qui mendicent, dummodo debilibus necessaria prouideantur: nec aliunde egeni adueniant, singuli apud suos ciues, municipes, paganos maneāt, necessaria postulent. Id quod etiā Principes nostri iusserunt, edictis editis: sed quid si apud suos alicui fame pereundum esset? quòd si iaceat moribundus in plateis, cui licebit claudere viscera misericordiae? cui vt claudantur mandare? quis poterit obscurare minas Iudicis; *Esuriui, & non dedistis mihi manducare; Sitiui, & non dedistis mihi potum: ite in ignem æternum?* quem vadem contra has minas dabunt, qui quod Deus iubet ipsi vetant?

CAPVT XI.

De Relationibus.

1. *Lubenter audiende.* Epè Resp. eo morbo correpta est, vt à suis Magistratibus curari satis nequeat. id quod tempestiuè Principi denunciandum est, quem eas relationes lubenter audire oportet. *Sicl. 4. C. de off. mag. offic. quemadmodum, ait, se militum numerus habeat, castrorumque ac clausurarum cura procedat, quotannis significare nobis propria suggestione procures.* Sed tamen dignas principatu. res minutas nec consecretur, nec admittat. vt Tiberius Senatū arguebat, quòd cuncta curarum ad Principem
2. *Sed digne principatu seu cultu gradu.*

p̄reiciērent & in Senatu dixit, neq; ædilis neque, cōsulis per-
 sonas se sustinere, subdens maius aliquid & excelsius à Principe postu-
 lari. Tac. l. 3. quod gradatim ad superiores Iudices, Magistra-
 tus, & Episcopos spectat, vt maioribus ipsi se negotiis de-
 dant: minora iis, quos sub se habent, relinquunt, dummodo
 in ipsos inuigalent. ad exemplum Cosmi Magni Ducis, qui
 importunè à quodam interpellatus, respondit causæ illius
 cognitionem ad octo viros spectare, eorumque arbitrij esse
 sententiam pronuntiare. Tiberius autem, cui neque virtus,
 neque sapientia, dummodo vellet, vnquam defuit, vim principatus sibi
 firmans, imaginem antiquitatis Senatui præbuit, postulata prouincia-
 rum ad disquisitionem patrum mittendo. Tac. l. 3. Ann. & 2. An. adhuc
 frequens senatoribus si quid è Rep. videretur, loco sententiæ dicere.
 & 1. an. de Augusto; cuncta per Consules incipiebat tamquam Vetere
 Rep. & iterum insurgere paulatim, munia senatus, Magistratum, le-
 gum in se transferre nullo aduersante.

3.
 Minores ad
 minores
 reiciat.

Ex his causis vetus Ecclesiæ decretum est, vt omnes Epi-
 scopi per orbem vniuersum constituti ad sedem Rom. sin-
 gulis bienniis, trienniis, quadrienniis, quinquenniis, pro-
 ditantia prouinciarum venire, aut morbo seu aliâs legitime
 impediti, cō clero suo aliquem mittere teneantur; vt referant
 statum suæ diocesis Vniuersali Pastori, & diligentię suæ, ac
 profectus populi, rationem reddant in limitibus relationem
 annuam exigat d. 4.

4.
 Frequenter
 fiant.

Libenter relationes ergo audiant Principes, & magni Ma-
 gistratus. l. 2. off. urb. subordinatè enim inferiores recurrere
 debent. Vnde legatos non oportet Principem consulere, sed
 Proconsulem suum. & hic ad consultationes Legatorū debet
 respondere. l. 6. de offic. Procons. Porro aliquando sunt necessa-
 riæ, vt si quid Princeps mandauerit quod contra legē sit. nun-
 tiare enim debet Principi, & secundam præceptionem sus-
 cipere. Auth. de mandat. Princip.

5.
 Et subor-
 dinatè.

X CA-